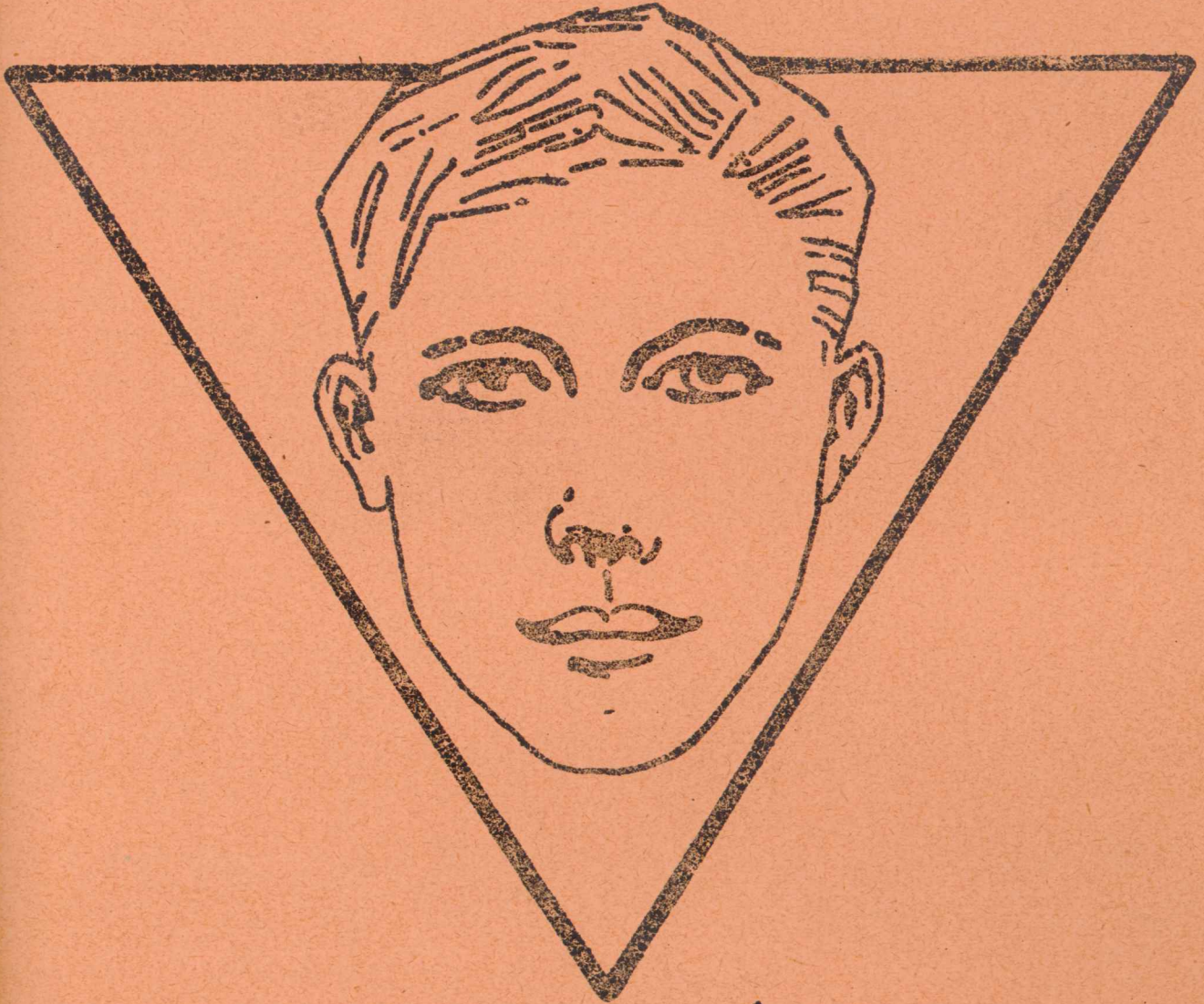

POSTLEHT

Nr. 4

Aprill

1932

POISTELEHT

No
RIIGIRAHVATI KOGU.

N.M.K.Ü. Poiste osakonna, Poiste Spordi Liidu ja skautide häälkandja.
Peatoimetaja,
P.O. klubid ja juhid/ Hugo Simann.
Poiste Spordi Liit G. Sillam. . . .
Skautlus R. Treu. . . .
Vastutav toimetaja Jüri Lossman.

Number 4

Aprill

1932

Poisid küsivad - lugupeetud koolitegelane, kirjanik ja poiste sõber Ernst Peterson vastab./Kiirinterviuiu telefoni kaudu./

1. Kas poiss peab algkooli lõpetades keskkooli edasi minema või õppima ametit?

A m e t i t.

2. Mis poiss peaks tegema tingimata suvel?

T ö ö d.

3. Üks raamat, mida Teie soovitaks poisile lugeda?

Inglise kirjanik Smiles'i "Karakter". See raamat häitab kuidas poisist võib saada mees.

Kolm sündmust Tallinna N.M.K.Ü. - s.

Dr. D. A. Davis'e külaskäik. 10 aprillil saabus Eestisse Dr. D. A. Davis, ameeriklane, üleilmilise N.M.K.Ü. Liidu Euroopa sekretär. Tallinna Ühingu esimees härra adv. R. Kuuskmaa sõitis samal päeval Valka, kus nad võtsid osa Lõuna-Eesti N.M.K.Ü. konverentsist. Külastasid ka Võru ja Petseri N.M.K.Ü.-d pidades igalpool kõnesid rohkearvulise kuulajaskonna ees. Dr. Davis jõudis Tallinna Narvast, 13 aprilli hommikul ja peatus Tallinnas üks päev. Mr. Davis on ka ennem Eestis viibinud ja alati kaasa viinud parimaid muljeid. Tema reisi eesmärk on - samuti kui ka teistel rahvusvahelistel sekretäridel - rahvusvahelise arusaamise süvendamine ja ettevalmistamine uuele ühiskonnale. Tallinnas viibides Mr. Davis võttis osa N.O. ruumide õnnistamisest. Enne seda külastas ta P.O. ruume vanemate juhtide saatel. Mr. Davis tähendas naeratades, et ruumida olla suuremaks lähtes sellest ajast kui tema neid viimati nägi. Tallinnast lahkudes külastas Mr. Davis Tartu N.M.K.Ü.-d. Usune, et mr. Davisele jäid ka seekord Eesti NMKÜ-dest paremaid muljeid.

N.O. uute ruumide õnnistamine toimus 13 aprillil kell 20.00. Avasõna ütles Ühingu esimees härra R. Kuuskmaa. Õnnistamise talitust toimetas õpetaja A. Sternfeldt. Selle järele pidas pikema ettekande Dr. D. A. Davis seletades millised ülesanded on täita rahvusvahelisel N.M.K.Ü.-l. Klubide koondise esimehe härra J. Sandberg'i lühikese kõne järgi, milles püüdis anda edasi koosolijate noormeeste elueesmärgi, P.O. esindaja härra A. Sagim ütles tervitusi P.O. nimel ja lootis, et tihe koostöö mõlema osakonna vahel tekib, sest ühenduses on jõud; õig-õla kõrval sammuda edasi oma ülesannete teostamisel. Osavõtt õhtust oli kaunis rohke. N.O. saal oli tulvil täis Ühingu tegelasi ja noormehi.

Tallinna N.M.K.Ü. finantsnädal peetakse käesoleval aastal 16 - 23 aprillini. Eesmärk on koguda kr. 12.000.-, mis võrdlemisi raske ülesanne praegusel kriisi ajal. Kuid siiski loodetakse seda saavutada, sest siiaajani ei ole veel ükski finantsnädal ebaõnnestunud. Päälegi on tänava aastane summa märksa vähem /möödunud aastal oli kr. 14.950.-/

P.O. rühm on alati suure bravuuriga osavõtnud, ületades mõnikord oma eesmärgi mitmekordselt, sest meis noortes peitub palju energiat, seda on vaja aga mõistlikule teele juhtida. On loota, et P.O. rühm, kuhu koondunud P.O. juhtivamad tegelased, A. Sagim'i juhtimisel, ka sel aastal paneb välja oma parema.

S - nn.

America ! America !

IV.

H. Simann.

Indianapoli N.M.K.Ü. keskkoolitöösekretäri Mr. Ehlers' i kodu, kuhu läksime lõunale, oli esimene neist "american home'dest", mis erilist mõju avaldasid minu kaaslaselise tšehhile, nagu ta hiljem ühes ajakirjandusele antud intervjuus tähendas.

Ameeriklaste kodu meie mõiste järele on n.n. villa, kahekordne elamu:- alumisel korral vastuvõtutuba, söögisaal, selle kõrval köök. Tihtipeale läheb vastuvõtutoast otsekohe trepp teisele korrale, kus asuvad magamis-, võõraste- ja pesemisruumid. Kõik ruumid on sisustatud otstarbekohaselt. Eriliselt puutus silma juba mr. Ehlers' i juures rohke lampide armastus:- pääle armatuuride ja jalglampide leidub ühes toas veel terve rida lampe mitmesuguste saltimisvõimalustega. Muide - mr. Ehlers oli ka antiikesemete koguja ja näitas meile oma haruldustena - punutud õlgtooli ja vokki! /muudugi oli ta nende esemete eest maksnud kena rahasummakese/ Meie arusaadavalt hindasime külalislahke peremehe erihuve ja oskasime lugupidavalt silmitseda asju, mis meie oma mais veel sugugi haruldased pole.

Pereproua oli päris lahkus ise:- oli valmistanud maitseva lõuna ja püüdis tõesti emalikult meie eest hoolitseda.

Ameerika söögid ei erine - väljaarvatud lõunamaa puuvili - meie söögist materjaalselt, küll aga on erinevust märgata valmistamise viisis. Ja tihti tundub, nagu oleks hääl söögimaterjal halva valmistaja käes olnud, kuid - maitse-asi. Tõekord jääme aga täielikult rahule toiduga, mida lahke pereproua ise oli valmistanud. Kirjutasime oma nimesid ja pühendused kõhukasse külaliskraamatusse, kus võis näha mitmeid nimesid ka teistest rahvastest /väga kena komme/. Kirjutasime: "I'll never forget your kindness and friendliness /ma ei unusta kunagi teie lahkust ja sõbralikkust/ - ja seda südamest, sest esimesed muljed jäävad kõige sügavamini meelde. Kahjuks ei lubanud meid aeg kauemini peatuda selles sõbralikus majas ja peale pooltunnilist vestlust, mille kestel pereproua serveeris oma retsepti järele valmistatud suurepäralist, parem öelda - suupäralist karastusjooki, valmistusime minekuks.

Sõitsime mr. Ehlers' i viljapuuaia juurde, mis asus veidi eemal. Kirsid olid juba valminud ja meil oli tore võimalus ise puude otsast kirsse tuua ja nii maustada.

Selle järele läksime Ülikooli juurest läbi ja vaatlesime hiigelstaadioni 50.000 istmega. Edasi käisime veel ühes keskkoolis, et nii saada esimesi muljeid Ameerika kooli-oludest. Õppetöö oli seismas suvise vahaja tõttu.

Järgmine asutis oli "Indianapoli Star' i" toimetis, kus meid intervjueriti ja pildistati. Järgmise päeva lehes ilmus artikkel:- "Euroopa noored külastades meid, leiavad, et Ameerika on "tormav", automaatne," milles antakse edasi meie esimesed muljed Ameerikast ja sõidu eesmärk ning ülesanne. Edasi tähendatakse, et valdame inglise keelt niipalju, et arusaada ja ennast väljendada.

Selle järele läksime raadioringhäälingusse, kus saavutasime kokkuleppe kõnedeks järgneval päeval.

Teise päeva hommikul valmistasime kõnesid ette. Kell 12. olime kutsutud osavõtma külalistena "Rotary Club'i" lunchist linna parimas hotellis - "Claypool" 'is. "Rotary Club" on teatavasti rahvusvaheline töösturite klubi ja on ka meil Eestis olemas. Pääle kõnede, mis kandsid asjaajamise ilmet olid ka vokaal- ja instrumentaalmuusikalised ettekanded. Moodsate slaageeritega esines naistrio: - bajaan, saksofon ja viiul. Vanad härrad tegid marulist aplausi. Selle järele esitleti meid ja teatasime oma saavutuseid maid. Soomlane Aino Niko-lainen laulis Eesti-Sooma ühis-hümni, mida tal tuli korrata marulise ovatsiooni peale.

Selle järele viisid meid paar N.M.K.Ü. juhatuse liiget ringsõidule. Kõlastasime "vabamürlaste ordu" kohalise loozi luksusruume, milline ohius läinud makama sajad tuhanded dollarid - suur saal oli kaetud parketiga vene tammedest, millest olid valmistatud ka saali tugisambad. Samuti nägime ka "Athletic Club'i" mugavaid ruume. Edasi sõitsime linnast välja autodroomi, milline võttis oma alla hiigelmäärat mitmemiililise sõiduteega ja suure päältvaatajate tribüüniga. Nägime ka mõningaid võidusõiduautosid, mis tegid proovisõite. Siis külastasime Indianapoliise kuulsamaid vabrikuid - "Esterline" - graafiliste instrumentide alal, nagu: - barograafid, seismograafid jne. Nägime patenteeritud aparate, mis sõksid alles proovil ja milliseid hakatakse valmistama alles aasta pärast. Kõikjal anti lahkelt seletusi. Aeg ländas kiirelt. Einetasime ja siis raadioringhäälingusse - WPBN - kell 5, kus meil oli nähtud 20. minutiline osa. Seda täitsime järgmiselt: - sissujuhatuse tegi mr. Ehlers, siis ütles mõni sõna tšehh, kes ei vallanud inglise keelt, soomlane kõneles umbes 5 minutit ja mina - 8 min.

"Hääd sõbrad Ameerikas, eriti ameerikapoisid, ma toon teile tervitusi kaugelt maalt. Selle maa nimi on Eesti" Edasi andsin ülevaate Eesti ajaloolisest arengust, mõningaid andmeid, geograafilise asendi jae. "Kogu rahvamass ootas võimalust välja kuulutada Eesti iseseisvust. See võimalus tuli ilmasõjaga. Meie olime väga tänulikud Ameerika Ühendriigile, kes olid nii lahked ja aitavad meid vabadussõja keskel - eriti rahaga. Nüüd ma tunnen isiklikult Ameerika Ühendriige sõbralikkust ja külalialahkust" Edasi nimetasin oma külästussihiti ja ülesannet ja andsin ülevaate, kuidas reis siiani õnnestunud.

"Pärast New-Yorgi vaatlemist saadeti meid - poisse - külaliseks Ameerika poisele väga mitmesugusisse osariigesse. Mulle sai osaks haruldane võimalus tulla külla sellesse ilusasse linna - Indianopolisse. Ma ei uskunud, et võiksin leida selliseid häid sõpru nii kaugel kodumaalt. Lõpuks ma soovin tänada osariigi ja Indianopoli N.M.K.Ü. tegelasi võimaldamast mulle sellist kena külaskäiku. Tänan!"

Raadio "audients" õnnestus hästi, nagu kuulsime kontrollkuulajalt. Viimasena päevaprogrammis oli koosolek vanemate poistega N.M.K.Ü. -s. Kokku oli tulnud 50 poisi ümber. Andsime kolmekeisi ülevaateid igauks oma kodumaast - näidates elgituseks pilte. Siin alles selgus, et Eesti on olemas, või kus ta asub: - mõni arvas Balkani pool saarel, mõni polnud kuulnudki jne. Öhtu lõppes kõige sõbralikumus mee leolus, ühise lauluga käte ühendusringis.

Olime omanud selle kahe päevaga niipalju sõpru, et olime Päriss kurvad kuuldes, et järgmisel päeval tuleb lahkuda. Mr. Ehlers jättis jumalaga. Pidime minema magama, oli kaunis hilja. Kuid jooksiime tänaval järgi ja andsime väikese kingituse mälestusena. See rõõmustas nii meie sõpra, et ta ütles:- "Poisid autosse" - ja sõitsime veelikord tema koju, et jätta jumalaga ka mrs. Ehlersiga ja veel vahetada mõned sõnad meie lahkumiseks. Siiski oli meil lohutus, et näeme neid Clevelandi konverentsil.

Rahvuslik õhtu.

P.O. viis ellu juhtide Saue talikonverentsi resolutsioonekorraldas rahvusliku õhtu.

Õhtu eesmärgiks oli kasvatada noortes isamaalist vaimu.

Kõnelema oli palutud meie rahvus-vabaduskangelane h-ra admiral Joh. Pitka, kes seda ka meeleldi tegi.

Suurel neljapäeval, Ühingu laia tänava ruumikas aula oli enesesse mahutanud koguka noortepere, kes tundsid eneses voolamas esivanemate, eestlaste verd.

Kaitseministeeriumi orkester kandis ette mõningaid palu ja kõnepulti asus Poiste Töö Komitee esimees h-ra Jüri Lossman.

"Tere õhtust poisid", nii koduselt ja sõbratundega algas ta. Selliseks kujunes ka järgnev õhtu, kõneles ju sõber sõbraga.

"Teie pole veel tunnud ega seepärast tea, mis on kodu armastus, igatsus kodu ja isamaavabaduse järele, kuid teie kuulete sellest, seda räägib meile isamaa parem poeg, kes võidelnud vabaduse eest ja kaugel olnud kodust."

Tegi ettepaneku laulda ja tugevalt kõlas:- "Eestimaa su mehemeel pole mitte surnud veel . . ."

Ja elatanud veteraan tuli kõnetoolile ning poisid nägid palest palge kangelast, meie vabaduse isa.

Admiral kõneles poistele:-

"Noored, elu on võitlus - ja võitluses seisab elu. Nii iga üksik kui ka rahvas tervikuna määrab ja tahab võita kätte selle suurima, see on - enesemääramise, iseseisvuse ja vabaduse.

Kõikjale, kuhu heidame pilgu, näeme, et väljast ei tule keegi teisele pakkuma vähematki, - igauks võideldgu pisema tarbe eest.

Vaatame praegu Iirirahvast, Kauge-Ida sündmusi kui ka indiaanlasi. Viimased hoiavad sitketena oma rahvuse ja kommete olemasolu ja on võidelnud Kanadas omale autonoomia.

Ka meie pidime midagi tegema enesemääramise ja olemasolu heaks. Katsusid esivanemad - nurjus; katsusid uuesti - nurjus ja nii mitmel ja mitmel korral ning täna on ta meil käes - oleme saavutanud selle.

Ärge unustage, et see on nõudnud püsivust, tahet ja palju isamaapoege on toonud oma elu isamaa vabaduse ohvrialtarile.

Algasime raskuste ja revolutsioonide keerises. Algas kibe heitlus, sest polnud varustust, polnud relvi - oli vaid suureks lohutuseks maad võtnud, isamaaarmastus ja vabadusaade. See juigustas ja töötas edu. Noored asusid appi, koolipoisid käksid kartuseta surmale vastu.

Sel teel saavutasime iseseisvuse ja võime nüüd kaasa rääkida vaba, iseseisva rahvana ja riigina rahvaste ja riikide peres. "

Lugupeetud admiral täiendas kõnet valguspiltidega oma isiklikust kogust.

Kõne lõppedes laulsid koosolijad riigihümni, milline kõlas mehisena ja oli tunne, et oleme ikkagi eestlased.

Noorte poolt võeti kõne vastu suure huviga ja kui vana vabadusvõitluse veteraan lahkus aulast, osutus temale noortelt see poolehoid. Kaua pidi admiral ükselt viipama käega noortele ja kaua kostis aplausi.

Nii oli selle õhtuga, kuid omalt poolt nimetan, et sarnase eesmärgiga õhtuid tuleks korraldada teatava regulaarsusega, sest nii õpivad noored saama aru isamaavabaduse vajadusest ja oskavad seda väärteliselt hinnata.

Iga klubi, iga üksus peaks omavahel korraldama referaate, loenguid, diskussioone rahvustundest, vabadusvõitlustest, riigiseisvuse kui ka vabaduse tarvest ja paremusest. Samuti võiks paremini laulda isamaa ja rahvuslaule. Kuigi Noortemeeste Kristlik Ühing on üleilmaline ja põhimõttelt taotleb internatsionalismi, on siiski tema tegevuskavas ilmähädasti vajalik natsiooni tundmise määramine, sest lõpp-kokkuvõttes on rahvusvahelisuus ainult funktsioon temast pisemalseisvast üksikrahvusest.

Ühing, kelle käes nii suur kasvav noorte materjal, suudaks saata korda palju häid ja ta tegevus oleks soovorra tunnustatum kui vastalatud suunas edasi rühitakse. Nii kasvaks isamaale paremaid poegi, keda oodatakse. Isamaaarmastuse vaim koos Kristuse õpetusega viivad kasvava nooruse, riigi heaolu ja vabaduse vastu paremale tulevikule.

Ma ei poolda täielikku soviniismi, kuid vajalikul määral peab teda omama iga eestlane.

Ühingu tegevuspöllul poldud seda peenart tänini umbrohust puhastatud, kuid tänu siin jällegi Ühingu "nooremale vennale" - P.O.-le, kes pani käed külge ja asus rajama sihti õiges suunas.

Ei teeks halba, vaid vastupidist, kutsuks esile ühtmeelt ja oleks tervitatav kui ka "vanem vend" - N.O. muu kõrval aitaks kah pisut kitskuda peenart umbrohust, sest peame ise valvel olema, peame ise eneste eest välja astuma kui dikteerib moment ja teatke, et siis on juba hilja koera kasvatada kui hunt karja kallal oma tööd teeb.

Tallinnas, märtsil 1932 a.

Maks Betlem.

Sõjamehe päevikust. . .

Kaua istusin ja vaatasin septembri hõbedase päikese sülluses läikivaid Džüna vooge. Nagu hirmust kihutatud tõttasid nad edasi lõpmatus rahutuses. . . . jättes maha Dvinski, Riia - ja sääl neelab neid mere ääretus.

Kurvaks läks meel! Inimelu?! Näen veel kunagi kaugel, määserval seisvat väikest koda, kust kord kuri saatus mu kiskus välja,

et kaasa aidata, vast ainult küttena, sõjamasinale ta käigus, suures rahvaste heitluses. . .

Tsuss! kustus voogudesse heidetud paberossiots.

Pöörasin selja jõeale, tõttasin Riia-Orjeli vaksali lõuna-
le, sest varsti oli tarvis liinile tagasi ratsutada.

Eemal ssali nurgas leidsin Etn. K. Üksiku laua juures, kuhu ka istet võtsin ja jäin lõunat ootama.

Ruumikas saal on rahvast, pea eranditult sõjaväelased, täis. Pikemaks jäi mu pilk peatuma praegu sisseastuvale 50 aasta vanusele polkovnikule.

Kas olid need nüüd tema suured, kurvad silmad, ta vana katkine sõduri sinel või revolutsioonija pärjaga Geppgirist ta rinnal, kuid silmi pööramata jälgisin ma oma polkovnikut. Koha sai ta üldises lauas, seljaga sissekäigu poole.

Lõuna oli lõpul. Vahetasime leitnandiga klaasi tee juures mõned üksikud sõnad, selle juures ei saanud ma pöörata silmi oma polkovnikult, kelle lõuna ka varsti hakkas jõudma lõpule.

Lugematuid kordi avanes saali üks Sisse astus noor, tugev - sirge kui osi - kaardiväe leitnant vahvuse eest kroonitud revolutsioonija Georgi ristiga.

Raskel, sõjamehe sammul astub ta üldise laua otsa juurde ja seisab seal kui noor sõjajumal otsides kohta.

Pikkamööda tõstab ma polkovnik oma näo rahulise, kurva; ta pilk jääb peatuma juurdetulnud leitnandile. . . .

Kuid mu jumal. - milline muutus sünnib ta näos!

Siin leiavad aset uskumatus, imestus, rõõm

Nende pilgud kohtusid

Nagu kaheldes, pikkamööda tõuseb ma polkovnik - sirutab värisevad käed ette; - mööda halli, kortsus põske veerevad aga pisarad värisevad huuled on aga võimetud selleks, et midagi öelda. . . .

Üksteise järele langevad leitnandil pakid käest ja läbi rõõmu ja pisarate tuleb pool valjult üksainus sõna . . .

"Isa!"

"Saša! sina veel elus?! "kogeleb polkovnik ja lahingus läbi ja läbi karastatud polkovnik ja leitnant võtavad nuttes üksteise ümber kinni

Vähe oli vist suures saalis neid, kes jõudsid jääda ükskõikseks!

Siendasin ruttu oma arve ja ronisin sadulasse ning andsin hobusele kannuseid

Kaugel metsavahel, andsin hobusele voli omapead sammuda, kuulatasin eemalt kostvat ühetoonilist kahuritemürinat, kuid säälisamas kajasid kõrvus mul jälle sõnad:-

. isa!

. Saša, Sina veel elus! ?

Kuidas õppida ?

1. Harjuge töötama teatud paigas.

Ka ajalehti ja juturaamatuid ei tohi selle koha peal lugeda, kus õpitakse. Oleme selle seaduse täitnud, siis nii kui meie õppimiseks tarvitatava koha peale istume, teame kohe, mida peame tegema - ilma kahtlemata.

2. Harjuge töötama kindlal ajal.

Selleks seada kokku töökava.

3. Valmistage tunde mitte päev varem kui tulob vastata, vaid järgmisel või samal päeval, mil üles antud.

4. Alustage tööd viivituseeta.

Hüüdsõna olgu:- "Ole alati valmis!"

5. Kogu tähelepanu pühendada tööle.

6. Tööta innuga või huviga. Kestenda kogu jõud.

7. Töötage intensiivselt, kuid ei tarvitse töötada kuni üliväsimiseni ja närvilikkuseni.

8. Töötage kindla tahtega:- pidada meeles ja omandada teadmisi.

9. Põhjendage oma tööd. /Et elus kergemini läbi saada./

10. Loobuge arvamisest, et teie õpite õpetajale.

11. Ärge pöörduge abi saamiseks teiste poole senini kuni teie ei ole veendunud, et ilma selleta läbi ei saa.
/Töötetegemise tagajärjed on paremad kui ise katsute kõigest arusaada. Selle asemel, et vaadata sõnaraamatust, küsida teise käest, see on halb tunnus - ei too kasu, sest ununeb rutem kui oma vaadatud.

12. Töökavast ja sihist olgu teil selge kujutelm.

13. Töö algul tutvunege sellega, mis eelmine kord tehtud. Selleks, et tekitada mõtteühendusi, mille tagajärjel kerge on pidada meeles ja saada aru.

14. Enne töö algust tuleb vaadata, mis on vaja teha.

15. Tuleb selgitada, millal on tööl suurem edu, kas siis kui alata kergemaga või kui algust teha raskemaga.

16. Kasutage niisugust tegevuse kuju, mis ka tulevikus oleks kõlblik ja kasulik- Mainitu on eriti tähtis keelte õppimisel. Ei saa võimelda harjutusi raamatust lugedes.

17. Pöörake rohkem tähelepanu oma nõrgematele kohtadele teadmisis ja harjumisis.
18. Juhul kui olete hooletu, harjutage endast välja see pahe.
19. Hästi põhjalikult tuleb õppida seda, mis peab jääma meelde kaue- maks ajaks.
20. Koondage tähelepanu kõige tähtsamale, selleks enne õppimise al- gust selgeks teha, mis on kõige tähtsam. Kõik seisab meeles, sest selliselt on chitatud aju, kuid raske on vaid meelde tule- tada. On kasulik, kui oleme 10 korda rohkem unustanud kui teine teab. Jutt:- Haige räägib ladina keelt:- oli ladina keele prof- fessori juures olnud teenijaks.
21. Pühenda vähem tähtsamatele küsimustele vähem aega. Peab teadma ainult niipalju kui tarvis on käesoleval juhusel. Kõiki inimene ei või teada ja see polegi meie ülesanne. Peame teadma ainult seda mida vajame.
22. Õppimise ja töö kestvus peab olema küllaldane selleks, et kasu- tada täielikku energia tõusu, kuid töö ei pea olema nii suur, et ta teid väsitab lõpuni. Lõpetame kui tunneme väsimust, sest muidu muutub töö vastikuks.
23. Kui on vaja päheõppimisi, siis ärge tehke seda korraga. /Laul osade kaupa./
24. Töö katkestamise puhul tuleb märkida üles, mida tuleb teha järg- misel korral.
25. Pärast pinevat tööd, iseäranis siis kui on töötatud uue mater- jali juures, tuleb enne puhata kui asuda uuele töötamisele.
26. Kasutage mitmesuguseid võtteid, et sundida ennast süvenema sügavamalt tööle. Kui üks võte ei sobi, valige uus jne.
27. Harjuge leidma enese näiteid seadustele ja üldistustele. Raa- matu näiteid mitte tarvitada, sest see tunnistab inimese saama- tust ja on lihtsalt paha harjumus.
28. Harjuge tegema kokkuvõtteid loetud paragrahvide või jao kohta.

Elu eesmärk.

Elustusid varjud, tuul puhus hommiku värskusega. Ma nägin kotkast alla lendavat mägede tiprudest. Liikumatult laiali- paisatud tiibadega laskus ta alla orgu ja uppus mustas varjus, mi- da mäed enesest heitsid. Kui päev kaldus õhtule nägin uuesti kot- kast. Ta lendas tagasi oma elamu juure mäe-tippude peitu, mis olid eemal eluvõitlusist, sahkerdusist ja segadusest.

Sarnane on ka inimene, kelle ees lõõb laikele Tõe nä- gemus, kes eluvõitluse keskel märab enese jaoks alalise eesmärgi. Kuigi ta veel eksib möödaminevate nähete keskel, ikkagi see ees- märk juhib kogu ta elu kõrgemale kõigist kurbtusist, kõigist mööda- lendavaist häameelset oludest ja möödaminevaist rõõmudest.

Inimesel, kes tormab, et vabaneda elu keerulikkusest, alalise eesmärgi määramine enda jaoks omab esmajärgulise tähtsuse. Ja see ei tohi olla võõras eesmärk, võõras läbinägemine. See eesmärk peab olema tõeliselt tema isiklik omadus, püstitatud enese komusile, kurbtusile, kannatusile ja saavutusile. Sarnane eesmärk, mis kord püstitatud, valab valgust segasile elumõteteile.

Inimene, kes pole endale püstitanud alalist eesmärki, kaob meie segases maailmas nagu laev kompassita kaob ookeanis. Nagu kapten kompassi abil määrab oma laevale sõidusuuna ja juhib teda tormisil õil tumedail lainel, nii juhib ka inimene, kes omab eesmärgi, oma elu tarvitades seejuures mõistuse kompassi.

/Algmõte Dshi Krishnamurtilt/

Sandi.

Hüpnosis.

Sõna hüpnosis tähendab tõlkes:- uni. Oluliselt polegi ta midagi muud kui loomulik uni, mida tarvitatakse puhluseks. Arvatakse kui inimene jääb magama peale esimest hüpnosisi, siis on see hüpnootiseerija teene, siis on avaldanud selleks mõju hüpnootiseerija tugev tahtejõud. Ei see on vale, uinutamine ei nõua mingit erilist oskust. Hüpnootiseerimist võib õpida viie minuti jooksul, see oleks järgmine:- Lastagu inimesel heita pikali ja siis öeldagu talle:- "Ma panen sind magama". Nüüd võib käskida, et katsealune vaataks pilgutamatult kuhugile, näiteks hüpnootiseerija silma. Poole minuti pärast on vaja öelda:- "Silmad vajuvad kinni!" Ja kui see sündinud, jätkatagu:- "Te magate!" On selline toiming sündinud tõsiselt, mitte naljatades, siis võib kindlasti oletada, et 5 -10 % katsealuseist jäävad magama, kuna 30 - 40 % tunnevad, et nad on sattunud mõju alla. Siit nähtub, et hüpnootiseerida pole raske. Suurt hoolt aga nõuab hüpnootiseerimise kasutamine iseloomu ja haiguste ravimisel.

Hüpnootiseerimise kasutamine sarnleb noa kasutamisele. Kõrgitüdruk oskab hästi kasutada nuga lihaleikamisel, sellest ei või aga järeleda, et ta oleks ka hea lihunik. Lihuniku osavusest noa kasutamisel ei saa jällegi teha järeldust, et ta on ka hea ja osav lõikuse arst. On mõistetav, et sellise inimese tegevus, kes pöörduv oma pimesoole väljalõikamiseks palvega kõrgitüdruku või lihuniku poole, on absuradne. Hüpnootisega naljatades loetakse sarnast absurdsust aga endast mõistetavaks. Kui hüpnootiseerimist on tarvitatud õieti ja õigel kohal, siis on talt suur kasu, ebaõigel kohal, valesti tarvitatud, võib ta sünnitada suurt kahju. Ei soovita seepärast eelpool kirjeldatud mõtet hüpnootiseerimiseks, naljatamiseks või seltskondlikuks meelelahutuseks.

Sugestioonid hüpnootiseerimise ajal avaldavad sügavat mõju kogu organismile. Näiteks, kui sugereerida inimesele, et ta on saunas, siis võib panna tähele südantegevuse kiirenemist, higistamist ja teisi soojuse mõjul esiletulevaid kehalisi nähteid. Kui sugereerida inimesele, et ta viibib alasul põhjanabal, siis võib panna tähele otse vastupidiseid kehalisi nähteid. Kui sugereerida kellelegi, et ta viibib pöörleval toolil, siis järgnevad sellele peapöörise tundemärgid.

S - im.

Küsimusi.

1. Kus Europa riigis ei ole rahaüksuse aluseks 10 ?
2. Mis oli kõige vanem ketramise riist?
3. Mida nimetati "Heraklese sammasteks?"
4. Missugune loom on germaanlaste juures püha?
5. Kuidas oli Don Quiotte hobuse nimi?
6. Mis tähendab tõlkes Kristus?
7. " " " aamen?
8. " " " šah ?
9. Kui kaua oli Joonas valaskala kõhus?
10. Missugune mõtteteadlane suri vanas Kreekas üleliigsest kartuli söömisest? Vastused leiata viimasel leheküljel.

" Räksta - püha. "

Niipea kui päikene viivukesegi kauem oma nägu laseb imetle-
da ning selle tagajärjel lumehanged oma "neitsilikkuse" kaotavad,
muutub ka skaudi rahvas rahutuks kui "kuberneri hobune piitsa nähes."
Tekib tung teotseda, midagi saata korda.

Igakevadiseks esimeseks "avalikuks väljaastumiseks" on
nõnda nimetatud "räksta-püha", mil skaudi-rahvas paneb oma sulges
sõpradele "suvelossid" üles.

Tänavu algas see suure raginaga. Lendasid palved ärides-
se lauaotsakeste ja kastide saamiseks. Mõned ei "kössanudki", et
olid saanud sellise palve, kuid tervelt kolm firmat andsid oma nõus
oleku kastide saamiseks.

Mööda Harjut liigub "maailmatuma pörakas" pakkkast, kuid
kuidagi ei saa aru, millisel jõul ta liigub. Ligemale jõudes võib
märgata laudade vahelt midagi punakat paistmas ning lõpuks võib
konstateerida, et see jõud, mis seda kasti edasi viib on hundipoeg.
Meelstub lugu hiiglasest, kes kandis maailma oma õlul.

Ja sarnaselt veeresid need kastid ja kastikesed Malova
Staapi ning peagi kuuldusid "pöranda all" igasugused hääled, küll
hõõvli, sae ja vaara omad. Mõtlesin kord, et vaja vaadata, mida
sääli "pöranda all" siis tehakse. Sain vaevu avada ukse, sest "pö-
randa alune" töökoda oli poisse täis kui Malahovi kilukarp ja uks
käis sissepoole lahti. Kuhu sa ka vaatad igalpool "ehtsad meist-
rid" vähemalt tähtsad meistri näod on neil kõigil. Paar pisikest
meistrit hõõveldavad lauda, pidi saama kuldnoka puuri katus. Kuid
korruga hõõvli-tera käib raginaga millegi kõva eseme vastu.
Vaadatakse - tera läind, hammas sees kui kodusel puuriumise kir-
vel ja selle põhjuseks "kurjavaimu nael" nagu "meister" rahulikult
tähendas. Ega sellega siis veel midagi katki polnud, see hõõvel

nurka ja uus kätte. Smast saatusest ei pääse ka saed, millel nõõrid katkenud ja nüüd "luukambris" aega veedavad.

Kolme-nalja päovase töö järele saadakse umbes 60 puuri, mille ülespanek toimub järgneval pühapäeval. Enne ülespanekut oli veel võistlus nägusama puuri leidmiseks. Komisjon uurib ja kaalutleb ja lõppeks leitakse kaks puuri. Kuid oh häda - mõlemad ilusad, kummale anda esimene, kummale teine auhind. Otsustati siis jätta hoopis hindamata, kuna mõlemad olid võrdselt ilusad.

Pühapäeva õnnelõunal liigub pikk "anerida" põisse, - kõigil puurid seljas, - üle Vabadusplatsi Narva mnt. poole. Hilised "kirikulisel" ja varased jalutajad jäävad imestusega seisatama ning tihti on kuulda küsimusi: - mida see rongikäik tähendab? Noh ega seletuste andmistega siis kitsi olda.

Lõpuks Kädriorg. Jaotatakse raionideks, kuhu pesakastid tulevad panna üles. Ühel ülesanno panna Staadioni taha, teisel ringteele jne., kuid riigivanema lossi ette pole lubatud puure panna, sest seal olla kunagi kellelegi üks puur pähe kukunud. Küllap sellel puuril hakkas vist igav kuldnokka oodates ning meeles pidades prohveti sõnu: - "kui mägi ei tule Mõhamedi juurde, siis Mõhamed läheb mäe juurde," läks ta kuldnokka otsima, kuid õnnetult just ühe kodaniku "ladvast".

Peagi oli terve Kädriorg röömsaid häälid ja vasaralööke täis. Puude vahelt vilkstasid skaudipoiste röömsailmelised näod, värvilised kaelarätikud ja valendasid paljad põlved. Peaaegu iga puu otsas oli poiss, kes oma või võõrast puuri kinninaelutas "omale röömuks ja kuldnokkale pesaks". See sagin võis kesta tundi paar ja siis lahkus skaudi-rahvas orust täie rahuldustundega, selles teadmises, et nad täitnud jällegi ühe omast kümnest seadusest, kuna skaudi kuues seadus ütleb: - "skaut on lindude ja loomade sõber."

S - r.

Suurvesi.

Hans Klees.

Pedaste saunäüt, kus elas kingsepp Kailu oma perega, asus mäerinnakul. Rinnaku alt algas madal heinamaa, mida läbis kitsuke, kuid sopiline ja veerohke jõgi. Peaaegu igal kevadel, peale lumesulamist, paisus jõgi üle kallaste. Siis muutus heinamaa ainsaks suureks järveks, mille keskel jõgi voolas nagu must, looklev pael. . . .

. . . . Oli keskpäev; päike helendas, hiljuti lumekattest vabanenud maa lõhnas niiskelt. Kingsepp Kailu maja esisel, nelinurksel õuel valitses rahu. Ainult vana kollane kana siblis raagunud sirelipõõsa kõrval, nokk kulurdus.

Nüüd avanes majauks, käratult. Kaks väikest kogu libises välja. Nende kehakatted olid kohvavõitu, näod aga lausa õhetasid tervisest ja röömust. Neil näis olevat teoksil mingi saladuslik ettevõtte; vaikselt kui varjud liikusid nad pidi mäekallakut. Äkki peatusid nad. Kummuli kaldaveerel lebas vana, kulunud põhjaga paat, mis tublisti purunenud ja hooletusse jäetud kui sõidukõlbmatu. Kuid ega ta ikkagi nii räbal polnud! Pedaste poiste silmis oli ta eeskujulik sõiduriist, millega nii mõnusasti võis loovida sel laial veelagndikul, mis, ulatus mäekallakust kauge metsani.

Mõni hetk hiljem istusid poisid paadis, mis pikkamisi eemaldus kaldast. Vanem hoidis käes pikka teivast, millega tõukas sõidukit edasi; noorema hooliks oli antud roostetanud plekmõu, mis leidis tarvitamist, kui paati tungis liigselt vett.

Sõit oli uhke. Ometi . . . poisid olid millegipärast rahatud. Vanem sõnas:-

"Kui nüüd isa teaks, et oleme siin . . ."

Noorem jäi mõttesse:- "küllap saaksime nahatäie," arvas ta.

"Ta on meid hoiatanud."

"Aga milleks? Seda ei mõista ma. Egas vesi tee meestele midagi!"

"Muidugi ei tee, vanamees keelab niisama - jonnist pärast."

Ta vaikis järsku. Paat oli sattunud mingi nõkku, milles vesi sügavam kui ümberringi. Sõiduki juht tõukas teiba nii kaugele kui suutis. Ta ei tabanud põhja. Kүүunitas veel . . . veel . . . teivas vabanes käest, Aeglane, kuid võimas vool kandis paadi edasi jõe poole. Enne, kui suudeti toibuda üllatusest, oldi juba keset jõge, kiires ja ohtlikus hoovuses. Järgnes metsik sõit, vana paat aina kihutas ja hüpies, kuid poisid ei tundnud sellest rõõmu, seevastu - kartus tikkus ligi! Tõsi, nad olid vaprad poisid, kes iga tühist asja ei peaganud, aga kui ollakse kihiseval, tormitseval veelagendikul, kui sõiduk on täitumas veega ja puudub väiksema võimalus juhtida teda, - ega siis kellelgi jatkaks julgust kauaks.

. . . Jõgi tegi käänaku, lähenes mäekallakule. Sääli kasvasid mõned tüsedad lepad. Kui paat jõudis nendeni, kahmas vanem poiss kinni ühest oksast, mis rippus madalalt vee kohal. Kuid samas libises oks ta sõrmede vahelt. Ta nägi kaldal meest, kes jooksis piki legendikku ja kisendas. See oli isa, kingsepp Kailu.

"Isa on maruvihane!" sosistas noorem poiss kohkunult.

"Kuule, kuidas hõikab. . . Ei teda nüüd või lasta lähedale - saaksime kolki ja päris mehemoodi."

"Laseme edasi, kui aga küna peab vastu," arvas vanemgi.

"ja maale katsume pääseda sihukeses kohas, kus isa pole nägemas. Siis tuhatnelja koju! Oleme kord sääli, ema juures, pole viga midagi. Tema löögid on nagu kirbu hammustamine ja ega ta harilikult võtagi vitsa. . . Aga isa, see lööb kas või surnuks. Ja kui on joobnud - peksab jälle. . ."

Samal ajal kingsepp Kailu jõudis vee äärde. Ta kõhkles silmapilgu, siis astus edasi. Veri tõusis talle põlvini, siis kesk-kohani, rinnuni - tuli hakata ujuma. Lõppeks sasis ta kinni paadinast. Võõluga heideldes kihutas ta sõiduki kaldale lähemale, hingeldas, kuid ei kõneleand ühtki sõna . . .

Kui päästetud poisid ruttasid koju, sammus isa nende kannul, veest nõretades. Ta ei tõrelnud, ei ähvardanud, ei kirunud, ainult lõõtsus tugevasti.

. . . Kevadine vesi pole soe. Mis ime siis, kui kingsepp Kailu haigestus. Oli ta ju ometi hulk aega võidelnud jääkülma

hoovusega. Ta jäi voodi mitneks päevaks, palavik vaevas teda. Ja poisid, kes seisid alatisti ta sängi ees, murelikud ja pisut õnnetud, mõistsid nüüd, et nende isa polegi halb inimene, et temagi võis muududa hellaks ja ennastohverdavaks. Unustati kannatatud karmus, unustati valusad hoobid, mis kunagi saadud ja tähendati üksmeelselt:-

"Tulks talle juba tervis tagasi!"

Baden-Powell 75 aastane. 22 veebruaril s.a. sai üleilmise skautluse isa 75 aastat vanaks, mis puhul korraldasid skaudid aktuse. Era viisil on kuulda, et suvel Baden-Powell külastab Balti riiki, nende seas ka Eestit.

Anton Öunapuu 14 aasta surmapäev möödus 2 aprillil, mil puhul korraldati tema mälestamis-õhtu, kus kõneles kapten L.Tõnson.

Uus juht. N.M.K.Ü. skaut rühma "kollase - pantri" suguharu juhiks valiti I.-j.-sk. V. Madison.

II Eesti skautide suurlaager korraldatakse Pärnu lähedal 15 - 25 juulini. Osavõtmaks kr.0,50 päevas.

Skaut-juhtidel oma häältekandja. Mõned Tallinna skaut-juhid algatasid juhtide eri häältekandja välja andmist. Algatus viidi ka täide ning esimene number valmistati opolograafil 40 lehelises kaustas.

N.M.K.Ü. Skaut-rühm 14 aastane. 11 märtsil s.a. möödus 14 aastat, mil asutati Tallinna N.M.K.Ü. Skautide rühm. Aastapäeva pühitsetakse hiljem pidulikult.

Skautidel uus juhatus:- 16 märtsil s.a. toimus Maleva peakoosolek, kus valiti uus Maleva juhatus. Maleva vanemaks valiti Jüri Lossman, abiks eru.kindral Larka, Maleva juhiks n-skm. Rich. Treu, abideks n-skm. V. Suigusaar ja V.Birk. "Juhi Häle" peatoimetajaks - n-skm. Rich. Treu.

Skaudid valmistavad mööblit. Rida skaut-juhte ja vanemaid skaute on praegu kibedalt tõsis mõbbliivalmistamisega, mis tuleb kaunis nägus ja peaasi mööbel poiste jaoks.

Jüripäeva pühitsemine. 24 aprillil pühitsetakse Jüripäeva suurema aktusega visticsti Reaalkoolis.

Richard Treu - skautmaster.

10 aprillil s.a. kaitses n.-skm. Rich. Treu Tartus skautmasteri kogu ees oma skautmasteri väitekirja "Roverskautide kodukord". Oponendeks olid skautmastrid H. Michelson ja H. Roos. Töö tunnustati kõigiti häaks.

Skm. Rich. Treu on sündinud 28 mail 1906 a. Skaudiks astus ta jaanuaris 1920. Järk-järgult sooritas kõik tarvilised eksamid, 1928 aastal emadepäeval nimetatakse ta n.-skm. Järgnevail aastail saavutab ta teenetediplomid ja märgi. Seitse aastat järgemööda on ta olnud N.M.K.Ü. skautide rühma juhi kohal ja kolm aastat Tallinna skautide mäleva juhiks. Neid kohti ta täidab ka praegu suure eduga.

Skm. Rich. Treul ei ole mitte ükski suure teened skautlises liikumises, vaid ka N.M.K.Ü.-s, eriti P.O.-s, olles seal praegu vanemaks tegelikuks juhiks. Ta on võtnud osa elavalt kõigist tegevusest ja on olnud "alati valmis" oma käsi külge lööma, kus aga vaja. Kõiki tema augeteid oleks peaaegu võimatu loetleda, rääkimata sellest, et ka kuulub ka "Poistelehe" toimetusse skautide esindajana.

Kõik poisid soovivad armsale, tublile juhile õnne tema edu puhul. Vasaku ja parema käe pigistus!

S - nn.

"Poistelehe" vastuvõtt õnnesuts.

21 märtsil peeti "Poistelehe" aastapäeva. "Poistelehe" toimetust oli sel puhul tassi teele palunud Poiste Töö Komitee ja N.M.K.Ü. juhatuskogu liikmeid. Lugupeetud härradest olid ilmunud: J. Gutmann, J. Vestholm, J. Roosileht, J. Lossman, H. Tõnisson ja H. S. Gott. Kutsed õhtule olid trükitud eestikeelse teksti kõrval ka prantsuse keeles. Sõbralik õhkkond oli õhtu tunnuseks: ei mingeid pidulikke kõnesid ega ametlikku osa. Vahetati mõtteid "Poistelehe" üle ja anti näpunäiteid, kuidas "Poistelehte" paremini võiks sisustada ja millises suunas arendada. Koosolijaist tehti ülesvõtte ja lõpetati lauluga "Eestima, mu isamaa".

Poisse kutsutakse Ameerikasse.

Mõne aja eest saabus Ameerika poistelt kiri, kus nad kutsuvad Euroopa poisse Ameerikasse külla. Sõidutingimused on haruldaselt head. Sõit Euroopast New-Yorki ja tagasi maksab \$120; New-Yorgi ja tema ümbrusega tutvunemine ja tähtsamate kohtade külastamine läheb maksma \$ 20. Peale selle viiakse külalised 2 - 3 Ameerika laagri igas ühes 1 - 3 nädalat, täiesti maksuta. Ühtlasi avaneb väikese lisamaksu eest võimalus külastada olümpia mängu Los Angelesis.

Laager.

Koitjärvel on kibe töö. Ehitatakse endistele laagriühtidele lisaks veel rida teisi, varsti hakatakse planeerima spordivälja ja laagri alguseks peab ka ujumise basseini valmis saama.

Tänavu tulevad laagri väga head juhid Herbert Niileriga esotsas. Endised laagrisolejad pärivad juba kannatamatusega teateid laagri kohta. Lähemalt järgmises "Poistelehes"

Vanemate poiste konverents tuleb tänavu Jaanipäeval Porkunis. Konverentsi hüüdsõnaks on sõprus. Konverents kujuneb ülemaalisteks.

1 mai vastuvõtt kujuneb ametlikuks suvise tegevuse alguseks. Sel pühapäeval on unine rännak vabasse loodusesse ja Jumalateenistus.

P.O. pank algab varsti oma tegevust. Iga poisil võib alati tuua omad sendid pankka ja panna nad teatavale arvele. Pika peale kogunevad sentidest kroonid ja nii ei valmista poisile suuremaid raskusi laagri, suvekooli või rännakule minek.

Herbert S. Gott haige. Poiste hae söber ja N.M.K.U. Liidu peasekretär härra Herbert S. Gott on juba 23 märtsist alates raskemalkujul haige. Haigestumine algas gripiga, sellest arenes edasi bronhiit ja praegu on juba kopsukatarr. Poistel on kahju, et nad ei ole enam hulgal ajal saanud jutleda inimesega, kes on alati armastatud tervitatud ja tere tulnud nende ringis. Härra Gott oleks võinud ehk juba terve olla aga tema nooruslik ja elav iseloom ei lase teda kaua voodis lamada. Mõõdunud laupäeval ja pühapäeval tuli ta vaatamata arstide keelule voodist välja, et minna värskes õhus käte ja Ühingu, kuhu ta kipub täie hingega. Tagajärjena pidid arstid uuesti tarvitama oma veto õigust. Loodame, et meie isalik söber peagi jälle meie ringis viibib.

Ekskursiooni Soome tahab P.O. korraldada Nelipühil. Sõiduhind tuleb kindlasti igapähele vastuvõetav. Registreerida võib juba nüüd.

Piritale laager. Kõik poisid ei saa Tallinnast kaugemale laagritesse sõita, selleks korraldab P.O. Piritale laagri hea tegevuse kavaga; saab sportida ja lugeda raamatuid ning ujuda.

P.O. kirikus. Mõõdunud pühapäeval kogunes hulk P.O. poisid Ühingu ruumesse, et ühiselt minna Jumalateenistusse. Kella 10 paiku liikusid kõik poisid Jaani kirikusse ja kuulasid tähelepanelikult õpetaja Kubu jutlust.

P.O. "välisministeerium" tahab uuesti energiliselt tegevust alustada. Varsti on üldine asjastuuvitatute koosolek.

Poiste Spordi Liidu teateid.

P.S.L. korraldatud korvpalli kohtunike kursuste teoreetiline osa on lõppenud. Katsete tagajärjed: - 7 hääd, 5 rahuldavat, 1 nõrk. Jatkuvad praktilised katsed Lutheri võimlas. P.S.L. võistluste ajal.

5 mail korraldatakse suurejooneline P.S.L. propaganda päev suure läbilinna jooksega ja koosolekuga Ühingu. Koosolekul jagatakse muuseumis välja kõik talvisel heaajal võidetud auhinnad mitmesugusel spordialal.

24 aprillil on P.S.L. sisekergetõustiku võistlused Lutheri võimlas. Võisteldakse A ja B klassis järgmise kavaga:-

20 mtr. jooks, 100 m. kartulijooks, hooga ja hoota kõrgushüpped, hoota kaugushüpe, meditsiinipalli heide.

C klassis:- 20 mtr. jooks, 100 mtr. kartulijooks, hooga kõrgushüpe, hoota kaugushüpe.

Küsimuste vastused.

1. Inglismaal, 2. Ederbass, 3. Gibraltari väina kaldal, 4. Hõbune, 5. Rosinante. 6. Salvitud, 7. Jah/ka tõesti tõsi/ 8. Vait, 9. Kolm päeva ja kolm ööd, 10. Keegi ei surnud, sest ei tuntud ju kartulaid toiduainena.

Ilmub 10 korda aastas.

Üksiknumber 10 senti.

Toimetuse ja talituse: - S. Roosikrantsi 11, telefon 452-37, avatud igal reipäeval kella 9-ni õhtul.

Väljaandja: - Tallinna Noortemeeste Kristlik Ühing, Lai 1. Tallinnas.
Paljundatud N.M.K.U. paljundamismasinal, Lai 1. Tallinnas.
